

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

kedsniveau. Det må skønnes, at der foretages dumping på op til 50 pct.

Ligeledes har Sovjetunionen indført flag-diskriminerende skibsfartsaftaler, således at tredjelands skibe enten begrænses i eller helt udelukkes fra deltagelse i den bilaterale trafik. Fortsætter den sovjetiske ratedumping og den sovjetiske handelsflådes udbygning, vil det påføre EFs handelsflåder økonomiske tab af betragtelig størrelse.

Forholdet til Danmark på dette område kan vi ikke fortsat lade ligge upåagtet. På EF-plan arbejdes der i øjeblikket på fastlæggelsen af en række principper for konkurrencen med østlandene. Gennemførelsen af sådanne principper burde føre til, at der fastlægges betingelser og rammer, som statshandelslandene skal tilpasse deres skibsfart efter. Det skal give mulighed for, at der inden for skibsfarten kan eksistere to former for skibsfart, som tilhører to helt forskellige økonomiske systemer, og som ikke kan eksistere økonomisk side om side på grundlag af de nuværende markedsforhold.

Det viser sig faktisk, at selv om den vestlige skibsfart er udelukket fra at drive skibsfart i øst, så kan statshandelslandenes flåder operere frit inden for de vestlige landes trafikområder, og dette gør det også lettere for disse lande at fastsætte fragter tilpasset en hvilken som helst markedsordning.

Det er derfor nødvendigt, at EFs medlemsstater gør fælles front mod den dumping, der for øjeblikket udøves af østlandene. Det er faktisk beklageligt, at Fællesskabet ikke har nogen fælles handelspolitik, således at man i enighed kunne pålægge handels- og industriforetagender i Fællesskabet ikke at afslutte handler med statshandelslandene på deres efterhånden konsekvente betingelser, som tilsikrer statshandelslandene transporten ved såvel køb som salg af varer.

Vi anmoder derfor udenrigsministeren om at fremskynde et initiativ til sikring af dansk skibsfart ud over det utilstrækkelige forslag, der er kommet fra handelsministeren.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Den parlamentariske institution, der hedder forespørgselsdebatterne, er jo en god, grundfæstet, demokratisk, mangeårig tradition. Forespørgselsdebatterne er et gode. Debatten i dag indtil nu har vist, at der er man-

ge emner at diskutere, og det er også rart og betryggende både for folketinget og for befolkningen at konstatere – det går jeg ud fra vi vil konstatere – at regeringens medlemmer er så gode og sande demokrater og så dygtige parlamentarikere, at de benytter sig af det værktøj, som forespørgselsdebatten er, til at få en dialog, en debat, i gang om vigtige emner.

Det, jeg er kommet herop for at stille et par spørgsmål til udenrigsministeren om, er følgende:

Den 1. november i år meddelte den amerikanske regering, at den havde besluttet sig til at gøre alvor af sin to år gamle beslutning eller trussel om at melde sig ud af ILO, den internationale arbejdsorganisation. Begrundelsen, som præsident Carter gjorde rede for ved en pressekonference, var den, at ILO i stigende grad er blevet et politisk og et politiserende organ, som bl. a. i stadig stigende omfang blev brugt som instrument i den internationale jødeforfølgelse i vor tid, der foregår i form af den internationale hetz mod Israel. Fordømmelser af Israel fandt sted, uden at man tilstrækkeligt havde analyseret de kritikpunkter, der var rejst, og USA, først og fremmest de amerikanske fagorganisationer AFL-CIO, ville simpelt hen ikke længere se på, at USA deltog som medlem af ILO, så under pres fra AFL-CIO besluttede den amerikanske regering sig til, at nu skulle udmeldelsen finde sted, og den fandt sted.

Det var og er en usædvanlig ting i FNs historie – ja, vi kan oven i købet gå længere tilbage, da ILO jo er etableret så langt tilbage som i 1919. Det var en usædvanlig ting i internationalt samarbejde, og det er klart, at mange landes regeringer i den anledning må gøre sig nogle overvejelser. Jeg vil gerne høre, hvilke overvejelser den danske regering og den danske udenrigsminister har gjort sig i denne sag.

Den anden ting, som jeg godt lige ville spørge om, og som jeg er sikker på ministeren også kan svare på, drejer sig om regeringens overvejelser i anledning af et forslag fra Philippinerne, der i denne tid drøftes vældig meget i FNs generalforsamling. Philippinerens idé går ud på, at New York ikke nødvendigvis bør være stedet, hvor FNs generalforsamlinger afholdes, men at man i 1978 burde lade FNs ordinære generalforsamling afholde i Manila. Jeg ved, at dette problem